

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) แบบ 2 กลุ่ม เพื่อศึกษาผลของการสอนอย่างมีแบบแผนต่อระดับความวิตกกังวลและความสามารถของ บิดามารดาในการดูแลผู้ป่วยเด็กโรคไส้เลื่อนขาหนีบที่ได้รับการรักษาโดยการผ่าตัดระหว่างกลุ่มที่ได้รับ การสอนอย่างมีแบบแผนกับกลุ่มที่ได้รับการสอนตามปกติ

ประชากร

ประชากรได้แก่ บิดามารดาของผู้ป่วยเด็กโรคไส้เลื่อนขาหนีบที่พบุตรมารับการผ่าตัดแบบไปกลับที่ห้องผ่าตัดผู้ป่วยนอกของโรงพยาบาลเด็กระหว่างเดือนมิถุนายน 2538 ถึงเดือนสิงหาคม 2538 โดยการสุ่มแบบเฉพาะเจาะจง จำนวน 30 ราย ซึ่งมีคุณสมบัติดังนี้

1. เป็นบิดาหรือมารดาของผู้ป่วยเด็กโรคไส้เลื่อนขาหนีบที่พบุตรมารับการผ่าตัดแบบไปกลับที่ห้องผ่าตัดผู้ป่วยนอกของโรงพยาบาลเด็ก ซึ่งเป็นผู้ดูแลบุตร และยินดีให้ความร่วมมือในการวิจัยตลอดโครงการ

2. มีอายุตั้งแต่ 18-65 ปี

3. มีระดับการศึกษาไม่ต่ำกว่าชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 สามารถอ่าน พูด และเข้าใจภาษาไทยได้ดี

4. ไม่มีปัญหาในการได้ยินและการมองเห็น

5. มีสภาพการรับรู้ บุคคล เวลา และสถานที่อยู่ในเกณฑ์ปกติ ไม่เป็นโรคจิต

โรคประสาท

6. ไม่เคยมีประสบการณ์ในการดูแลบุตรที่ได้รับการผ่าตัดมาก่อน

7. ไม่เป็นผู้ที่มีเหตุการณ์วิกฤตในชีวิตเกิดขึ้นภายใน 3 เดือน ที่ผ่านมา หรือระหว่างที่ทำการทดลอง เหตุการณ์วิกฤตในชีวิต ได้แก่ มีการตายของคู่ชีวิต การหย่าร้าง การแยกกันอยู่ของสามีหรือภรรยา เป็นผู้ต้องหรือเกี่ยวข้องกับคดี มีการตายของสมาชิกในครอบครัวที่อยู่ร่วมกัน การถูกออกจากงานหรือเกษียณอายุหรือมีการตั้งครุภรรยา

กลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยเลือกกลุ่มประชากร จำนวน 30 คน โดยการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จากบิดาหรือมารดาของผู้ป่วยเด็กโรคไส้เลื่อนขาหนีบที่พาผู้ป่วยเด็กมารับการผ่าตัดแบบไปกลับที่ห้องผ่าตัดผู้ป่วยนอกของโรงพยาบาลเด็ก ผู้วิจัยนำตัวอย่างประชากรที่ได้มาจัดเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มควบคุม จำนวน 15 คน และกลุ่มทดลอง จำนวน 15 คน โดยกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม ต้องเป็นผู้ที่มีคุณสมบัติตรงตามที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ทั้ง 7 ประการข้างต้น

การคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง

1. ผู้วิจัยทำการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างตามเกณฑ์ที่กำหนดโดยใช้เวลาในการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง และทำการทดลองไปพร้อมกัน ระยะเวลาระหว่างเดือนมิถุนายน 2538 ถึงเดือนสิงหาคม 2538

2. การคัดเลือกและจัดกลุ่มตัวอย่างเข้าเป็นกลุ่มควบคุม และกลุ่มทดลองผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

2.1 กำหนดให้บิดาหรือมารดาที่พาบุตรซึ่งเป็นโรคไส้เลื่อนขาหนีบที่มานัดทำผ่าตัดที่ห้องผ่าตัดผู้ป่วยนอก โรงพยาบาลเด็กเป็นรายแรกของเดือนมิถุนายน 2538 ซึ่งผู้วิจัยสอบถามข้อมูลจนแน่ใจว่ามีคุณสมบัติตรงตามที่กำหนด ผู้วิจัยอธิบายวัตถุประสงค์ของการวิจัยให้ทราบและขอความร่วมมือในการทำวิจัย โดยจัดเข้าเป็นกลุ่มควบคุม รายที่ 1

2.2 กำหนดให้บิดาหรือมารดาที่พาบุตรซึ่งเป็นโรคไส้เลื่อนขาหนีบที่มานัดทำผ่าตัดที่ห้องผ่าตัดเป็นผู้ป่วยนอก โรงพยาบาลเด็ก รายที่สองของเดือนมิถุนายน 2538 ซึ่งผู้วิจัยสอบถามข้อมูลจนแน่ใจว่ามีคุณสมบัติตรงตามที่กำหนด ผู้วิจัยอธิบายวัตถุประสงค์ของการวิจัยให้ทราบ และ

ขอความร่วมมือในการทำวิจัย โดยจัดเข้าเป็นกลุ่มทดลองรายที่ 1

2.3 บิดาหรือมารดาที่พาบุตรซึ่งเป็นโรคไส้เลื่อนขาหนีบที่มานัดทำผ่าตัดรายต่อไป ซึ่งมีคุณสมบัติตรงตามที่กำหนด และยินดีเข้าร่วมในงานวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำเช่นเดียวกับบิดาหรือมารดาของผู้ป่วยเด็กโรคไส้เลื่อนขาหนีบที่พาบุตรมานัดทำผ่าตัดรายแรก และรายต่อ ๆ มา คือ จัดให้เข้าในกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองตามลำดับจนได้กลุ่มตัวอย่างจำนวนกลุ่มละ 15 ราย ตามต้องการ

ในขณะที่ทำการทดลองในครั้งนี้ มีกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับคัดเลือกให้อยู่ในกลุ่มควบคุมจำนวน 2 ราย ที่อยู่ในลำดับที่ 3 และที่ 9 ซึ่งได้รับการสอนแบบปกติจากเจ้าหน้าที่ห้องผ่าตัดและได้ตอบแบบสอบถาม 2 ชุด คือ แบบวัดความวิตกกังวล และแบบวัดความสามารถของบิดามารดาในการดูแลผู้ป่วยเด็กโรคไส้เลื่อนขาหนีบที่ได้รับการรักษาโดยการผ่าตัดแล้วทั้ง 2 ราย รายที่อยู่ในลำดับที่ 3 ขออนุญาตแพทย์เพื่อให้บุตรรักษาตัวในโรงพยาบาลเนื่องจากบ้านอยู่ที่จังหวัดอุดรธานีไม่สะดวกในการเดินทางไปกลับ ส่วนตัวอย่างประชากรลำดับที่ 9 ซึ่งเป็นมารดาของผู้ป่วยเด็กเกิดเปลี่ยนใจขอพาบุตรไปผ่าตัดที่โรงพยาบาลเอกชนแห่งหนึ่งกับแพทย์คนเดิมที่ทำงานนอกเวลาที่โรงพยาบาลเอกชนแห่งนั้นด้วย ผู้วิจัยจึงได้ตัดกลุ่มตัวอย่าง 2 รายนี้ ออกจากกลุ่มควบคุมไปโดยมิได้นำผลการทดลองที่มีขึ้นตอนไม่สมบูรณ์ทางการวิจัยมาวิเคราะห์ด้วย และได้จัดหากกลุ่มตัวอย่างทดแทนกลุ่มตัวอย่าง 2 ราย ที่ขาดหายไปจนครบจำนวน 15 ราย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย

1. แผนการสอนบิดามารดาของผู้ป่วยเด็กโรคไส้เลื่อนขาหนีบที่ได้รับการรักษาโดยการผ่าตัด
2. แบบวัดความวิตกกังวลขณะเผชิญ
3. แบบวัดความสามารถของบิดามารดาในการดูแลผู้ป่วยเด็กโรคไส้เลื่อนขาหนีบที่ได้

รับการรักษาโดยการผ่าตัด

การสร้างเครื่องมือ

1. สร้างแผนการสอนบิตามารดาของผู้ป่วยเด็กโรคไส้เลื่อนขาหนีบที่ได้รับการรักษาโดยการผ่าตัดโดย

1.1 ศึกษาเอกสารวิชาการและงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการสอนอย่างมีแบบแผน

1.2 กำหนดการสอนอย่างมีแบบแผนเกี่ยวกับความรู้เรื่องโรคไส้เลื่อนขาหนีบโดยมีเนื้อหาการสอนเกี่ยวกับ ความหมาย อาการ สาเหตุ การรักษา การดูแลก่อนผ่าตัด การดูแลหลังผ่าตัด ผู้วิจัยกำหนดแบบการสอนโดยการจัดทำบันทึกการสอน ตัวอย่างอยู่ในภาคผนวก ค. แผนการสอน ประกอบด้วย วัตถุประสงค์ทั่วไป วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม เนื้อหากิจกรรมการสอน อุปกรณ์การสอน และการประเมินผลของแต่ละวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม

หลังจากได้ยกร่างบันทึกการสอนจนครบถ้วนสมบูรณ์และสอดคล้องกับวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมทุกข้อแล้ว ผู้วิจัยได้นำไปปรึกษาผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 10 ท่าน (รายนามอยู่ในภาคผนวก ก.) ทำการปรับปรุง แก้ไขบันทึกการสอนตามคำแนะนำ และผู้วิจัยได้นำบันทึกการสอนที่ได้ปรับปรุงแก้ไขเรียบร้อยแล้ว ไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 ท่าน เป็น (นายแพทย์ประจำกลุ่มงาน ศัลยกรรม 1 ท่าน พยาบาล หัวหน้าแผนกวิชาการพยาบาล อายุรศาสตร์-ศัลยศาสตร์และพยาบาล หัวหน้าห้องผ่าตัดผู้ป่วยนอก อีก 2 ท่าน) ตรวจสอบอีกครั้งว่าบันทึกการสอนนี้ สามารถใช้ได้ตรงตามวัตถุประสงค์ของผู้วิจัย

1.3 รวบรวมข้อมูลต่าง ๆ และ นำข้อมูลเหล่านั้นมาจัดทำแผนการสอนบิตามารดาของผู้ป่วยเด็กโรคไส้เลื่อนขาหนีบที่ได้รับการรักษาโดยการผ่าตัด

2. แบบวัดความวิตกกังวล เป็นแบบสัมภาษณ์ซึ่งผู้วิจัยใช้แบบวัดความวิตกกังวลของสปีลเบอร์เกอร์ (Spielberger) ชื่อ The State-Trait Anxiety Inventory Form X-1 ซึ่งแปลเป็นภาษาไทยโดยผู้ช่วยศาสตราจารย์แพทย์หญิงนิศยา คชภักดี ดร.สายฤดี วรกิจโกศาทร และดร.มาลี นิสสัยสุข ประกอบด้วยคำถามที่มีข้อความทางบวก 10 ข้อ ข้อความทางลบ 10 ข้อ

เป็นแบบวัดชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Likert Scale) 4 ช่วง ดังนี้คือ

- ตอบหมายเลข 1 หมายถึง ไม่ตรงกับความรู้สึกของผู้ตอบเลย
 ตอบหมายเลข 2 หมายถึง ตรงกับความรู้สึกของผู้ตอบบ้างเล็กน้อย
 ตอบหมายเลข 3 หมายถึง ตรงกับความรู้สึกของผู้ตอบค่อนข้างมาก
 ตอบหมายเลข 4 หมายถึง ตรงกับความรู้สึกของผู้ตอบมากที่สุด

ในคะแนนแต่ละข้อความผู้ตอบจะต้องเลือกตอบเพียง 1 ข้อ ข้อความที่แสดงความรู้สึกทางบวก ได้แก่ข้อ 3, 4, 6, 7, 9, 12, 13, 14, 17, 18 ถ้าเลือกคำตอบในช่องที่ 1, 2, 3, 4, ได้ 1, 2, 3, 4, คะแนนตามลำดับ ข้อความที่แสดงความรู้สึกทางด้านลบ ได้แก่ข้อ 1, 2, 5, 8, 10, 11, 15, 16, 19, 20 ถ้าเลือกตัวเลขคำตอบในช่องที่ 1, 2, 3, 4 ได้ 4, 3, 2, 1 คะแนนตามลำดับ คะแนนรวมที่ได้แบ่งออกเป็น 4 ระดับ ดังนี้

- 1-19 คะแนน แสดงว่า ไม่มีความวิตกกังวล
 20-39 คะแนน แสดงว่า มีความวิตกกังวลต่ำ
 40-59 คะแนน แสดงว่า มีความวิตกกังวลปานกลาง
 60-80 คะแนน แสดงว่า มีความวิตกกังวลสูง

3. แบบวัดความสามารถในการดูแลของบิดามารดาของผู้ป่วยเด็กโรคลำไส้เลื่อนขาหนีบที่ได้รับการรักษาโดยการผ่าตัด ผู้วิจัยสร้างขึ้นเองโดยมีขั้นตอนดังนี้

3.1 ศึกษาค้นคว้าจากตำรา เอกสารวิชาการ วารสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศและต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับความสามารถในการดูแลบุตรของบิดามารดา

3.2 สร้างแบบวัดความสามารถของบิดามารดาในการดูแลผู้ป่วยเด็กโรคลำไส้เลื่อนขาหนีบที่ได้รับการรักษาโดยการผ่าตัดให้ครอบคลุมเนื้อหาที่กำหนดไว้ คือ ความหมายของโรคลำไส้เลื่อนขาหนีบ อาการ สาเหตุ การรักษา การดูแลก่อนผ่าตัด และการดูแลหลังผ่าตัด จนกระทั่งบุตรหายเป็นปกติ โดยมีข้อกำหนดทั้งหมด 25 ข้อ เป็นการเลือกใส่เครื่องหมายถูกและผิดหน้าข้อความที่ผู้ตอบเห็นว่าถูกต้องตามความคิดของผู้ตอบ ซึ่งได้กำหนดคะแนนแต่ละข้อไว้ดังนี้ คือ คำตอบที่ตอบได้ถูกต้อง ได้คะแนน 1 คะแนน คำตอบที่ตอบผิดได้คะแนน 0 คะแนน กำหนดเกณฑ์ตัดสิน

ระดับคะแนนดังนี้

คะแนนต่ำกว่า 15 คะแนน หรือต่ำกว่าร้อยละ 60 ของคะแนนรวมลงไป ถือว่ามีความสามารถในการดูแลในระดับต่ำ

คะแนน 15-20 หรือร้อยละ 60-80 ของคะแนนรวม ถือว่ามีความสามารถในการดูแลในระดับปานกลาง

คะแนน 21 คะแนนขึ้นไปหรือสูงกว่าร้อยละ 80 ของคะแนนรวม ถือว่ามีความสามารถในการดูแลในระดับสูง

การหาความตรงและความเที่ยงของ เครื่องมือ

ผู้วิจัยได้นำเครื่องมือที่จัดทำขึ้น คือ แผนการสอนบิตามารดาของผู้ป่วยเด็กโรคไส้เลื่อนขาหนีบที่ได้รับการรักษาโดยการผ่าตัด แบบวัดความวิตกกังวลขณะเผชิญ และแบบวัดความสามารถในการดูแลของบิตามารดาของผู้ป่วยเด็กโรคไส้เลื่อนขาหนีบที่ได้รับการรักษาโดยการผ่าตัดไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 10 ท่าน (รายชื่ออยู่ในภาคผนวกหน้า ก.) ประกอบด้วย ศัลยแพทย์ทางกุมารศัลยกรรม แพทย์ทางจิตเวช นักจิตวิทยา อาจารย์พยาบาล และพยาบาลห้องผ่าตัด ช่วยพิจารณาตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา (Content Validity) ความครอบคลุมของเนื้อหาและความเหมาะสมของสำนวนภาษาที่ใช้ จากนั้นผู้วิจัยพิจารณาปรับปรุงแก้ไข ตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิและอาจารย์ผู้ควบคุมการวิจัย ก่อนนำไปใช้

แบบวัดความวิตกกังวลขณะเผชิญ (A-State) หาความเที่ยงโดยผู้วิจัยนำไปใช้กับบิตามารดาของผู้ป่วยเด็กโรคไส้เลื่อนขาหนีบที่ได้รับการรักษาโดยการผ่าตัดเหมือนกลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 ราย แล้วนำค่าเฉลี่ยที่ได้มาหาค่าสัมประสิทธิ์ของแอลฟา (α) ตามวิธีของ Cronbach ได้ค่าความเที่ยง .925 สูตรในการคำนวณสัมประสิทธิ์ค่าแอลฟา คือ (อ้างอิงในประคอง กรรมสุต, 2528)

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{\sum S_1^2}{S_x^2} \right]$$

α = ความเที่ยงของแบบวัด

n = จำนวนข้อทั้งหมดในแบบวัด

S_1^2 = ความแปรปรวนของคะแนนในแบบวัดแต่ละข้อ

S_x^2 = ความแปรปรวนของคะแนนในแบบวัดทั้งหมด

การดำเนินการวิจัย

การเตรียมการทดลอง

1. ผู้วิจัยศึกษาค้นคว้าเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับโรคไส้เลื่อนขาหนีบ ความวิตกกังวลต่อการผ่าตัด และวิธีลดความวิตกกังวล ตลอดจนความรู้ที่เกี่ยวข้อง
2. ผู้วิจัยรวบรวมข้อมูล สร้างเครื่องมือวิจัย และทดสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. ผู้วิจัยทำหนังสือถึงผู้อำนวยการโรงพยาบาลเด็กเพื่อขออนุญาตทำการวิจัยในโรงพยาบาลเด็ก จำนวน 11 ชุด ตามกฎระเบียบของหน่วยงานเพราะผู้วิจัยเป็นเจ้าหน้าที่ในสังกัดโรงพยาบาล ยื่นต่อคณะกรรมการวิจัยของโรงพยาบาลเด็กเมื่อเดือนพฤษภาคม 2538
4. ผู้วิจัยขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เพื่อขอความร่วมมือสำหรับผู้ทรงคุณวุฒิ และนำเสนอต่อหน่วยงานตามสังกัดของผู้ทรงคุณวุฒิ
5. เตรียมผู้ช่วยวิจัย 2 คน โดยกำหนดคุณสมบัติ คือ ต้องเป็นพยาบาลวิชาชีพที่มีประสบการณ์ในการทำงานห้องผ่าตัดไม่น้อยกว่า 3 ปี เต็มใจและมีเวลาเพียงพอที่จะร่วมในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยอธิบายเกี่ยวกับวิธีการและขั้นตอนในการทำการวิจัยให้ผู้ช่วยวิจัยจนผู้ช่วยวิจัยมีความรู้ ความเข้าใจในการใช้เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย โดยมอบหมายให้
 1. ผู้ช่วยวิจัยคนที่ 1 รับผิดชอบกลุ่มควบคุมโดยทำทั้ง Pre-Test และ Post-Test

Test

2. ผู้ช่วยวิจัยคนที่ 2 รับผิดชอบกลุ่มทดลองโดยทำทั้ง Pre-Test และ Post-

Test

การทดลอง

1. ขออนุญาตแพทย์หัวหน้ากลุ่มงานศัลยกรรมด้วยวาจาเพื่อขอทำการเก็บรวบรวมข้อมูลและทำการทดลอง
2. ประสานงานกับหัวหน้าห้องผ่าตัดผู้ป่วยนอกและพยาบาลประจำห้องผ่าตัดผู้ป่วยนอกเพื่อขอความร่วมมือในการวิจัย และช่วยแจ้งให้ผู้วิจัยทราบเมื่อมีประชากรกลุ่มเป้าหมายซึ่งมีคุณสมบัติตามเกณฑ์
3. ผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัยคนที่ 1 เข้าพบกลุ่มตัวอย่างรายแรกที่พาบุตรซึ่งเป็นโรคไส้เลื่อนขาหนีบมาตัดที่ห้องผ่าตัดผู้ป่วยนอกเป็นรายแรกในเดือนมิถุนายน 2538 และมีคุณสมบัติตรงตามที่ผู้วิจัยกำหนด โดยสร้างสัมพันธภาพ อธิบายวัตถุประสงค์ในการวิจัย และขอความร่วมมือ โดยจัดให้กลุ่มตัวอย่างรายแรกนี้อยู่ในกลุ่มควบคุมอันดับที่ 1
4. ผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัยคนที่ 2 เข้าพบกับกลุ่มตัวอย่างที่พาบุตรซึ่งเป็นโรคไส้เลื่อนขาหนีบมาตัดที่ห้องผ่าตัดผู้ป่วยนอกในเดือนมิถุนายน 2538 รายต่อมา และมีคุณสมบัติตรงตามที่ผู้วิจัยกำหนด โดยสร้างสัมพันธภาพ อธิบายวัตถุประสงค์ในการทำวิจัยและขอความร่วมมือ โดยจัดให้กลุ่มตัวอย่างรายที่สองนี้อยู่ในกลุ่มทดลองอันดับที่ 1
5. ก่อนการทดลอง (Pre-Test)

กลุ่มควบคุม หลังจากกลุ่มตัวอย่างที่ผู้วิจัยจัดให้อยู่ในกลุ่มควบคุมเป็นอันดับแรกได้รับการสอนแบบปกติจากพยาบาลประจำห้องผ่าตัดผู้ป่วยนอกเรียบร้อยแล้ว ผู้ช่วยวิจัยคนที่ 1 ซึ่งผู้วิจัยมอบหมายให้เป็นผู้ดูแล และประสานงานและรับผิดชอบกลุ่มควบคุมขอความร่วมมือจากกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มควบคุมเพื่อตอบแบบสอบถาม 2 ชุด คือ แบบวัดความวิตกกังวล และแบบวัดความสามารถในการดูแลของบิดามารดาของผู้ป่วยเด็กโรคไส้เลื่อนขาหนีบที่ได้รับการรักษาโดยการผ่าตัดโดยผู้ช่วย

วิจัยคนที่ 1 เป็นผู้อ่านแบบสอบถามให้ฟังและให้กลุ่มตัวอย่างในกลุ่มควบคุมตอบ ซึ่งใช้เวลาประมาณ 30 นาที เมื่อกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มควบคุมตอบแบบสอบถามทั้ง 2 ชุด และเก็บรวบรวมไว้ หลังจากนั้นผู้ช่วยวิจัยคนที่ 1 กล่าวขอบคุณตัวอย่างประชากรซึ่งถูกจัดให้อยู่ในกลุ่มควบคุม พร้อมกับแจ้งย้ำให้ทำแบบสอบถามทั้ง 2 ชุด นี้ซ้ำอีกครั้งหนึ่งในวันที่พายุตรมารับการตรวจหลังผ่าตัด คือ หลังจากทำผ่าตัดได้ 7 วัน

กลุ่มทดลอง หลังจากกลุ่มตัวอย่างที่ผู้วิจัยจัดให้อยู่ในกลุ่มควบคุมเป็นอันดับแรก ได้รับการสอนแบบปกติจากพยาบาลประจำห้องผ่าตัดผู้ป่วยนอกเรียบร้อยแล้ว ผู้ช่วยวิจัยคนที่ 2 ซึ่งผู้วิจัยมอบหมายให้เป็นผู้ดูแล ประสานงาน และรับผิดชอบกลุ่มทดลอง ขอความร่วมมือจากกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มทดลอง เพื่อตอบแบบสอบถาม 2 ชุด คือ แบบวัดความวิตกกังวล และแบบวัดความสามารถในการดูแลของบิดามารดาของผู้ป่วยเด็กโรคไส้เลื่อนขาหนีบที่ได้รับการรักษาโดยการผ่าตัด โดยใช้เวลาประมาณ 30 นาที เมื่อกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มทดลอง ตอบแบบสอบถามทั้ง 2 ชุด เสร็จเรียบร้อยแล้ว ผู้ช่วยวิจัยคนที่ 2 ตรวจสอบความเรียบร้อยของแบบสอบถามทั้ง 2 ชุด และเก็บรวบรวมไว้ หลังจากนั้น ผู้ช่วยวิจัยคนที่ 2 กล่าวขอบคุณกลุ่มตัวอย่างซึ่งถูกจัดให้อยู่ในกลุ่มทดลอง พร้อมกับแจ้งย้ำให้มาทำแบบสอบถามทั้ง 2 ชุดนี้ซ้ำอีกครั้งหนึ่งในวันที่พายุตรมารับการตรวจหลังผ่าตัด คือ หลังจากทำผ่าตัดได้ 7 วัน

หลังจากนั้นผู้ช่วยวิจัยคนที่ 2 จะนำกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มทดลองไปพบผู้วิจัย ณ สถานที่ที่ได้จัดเตรียมไว้อย่างเป็นทางการสอนอย่างมีแบบแผน ตามที่ผู้วิจัยได้เตรียมการไว้ล่วงหน้าแล้ว

6. การทดลอง เมื่อกลุ่มตัวอย่างซึ่งจัดเข้ากลุ่มทดลองอันดับแรกมาถึงสถานที่ที่ผู้วิจัยจัดเตรียมไว้เพื่อทำการสอนโดยเฉพาะ ผู้วิจัยได้เชิญให้กลุ่มตัวอย่างนั่ง และผู้วิจัยกล่าวทักทายเพื่อสร้างสัมพันธภาพ หลังจากนั้นผู้วิจัยจะทำการสอนเรื่องความรู้เกี่ยวกับโรคไส้เลื่อนขาหนีบตามแผนการสอนที่ได้เตรียมไว้ล่วงหน้าเพื่อสอนก่อนทำผ่าตัดอย่างน้อย 1 วัน โดยวิธีการบรรยาย

ประกอบแผนภาพซึ่งมีสาระสำคัญเกี่ยวกับ ความหมาย อาการ สาเหตุ การรักษา การดูแลก่อน และหลังการผ่าตัด เป็นเวลาประมาณ 30 นาที ระหว่างการสอนจะเปิดโอกาสให้ผู้ฟังได้ซักถาม และระบายความคับข้องใจเกี่ยวกับการเจ็บป่วยของบุตรเป็นระยะ ๆ หลังจากเสร็จสิ้นการสอน อย่างมีแบบแผน แล้วผู้วิจัยได้กล่าวขอบคุณกลุ่มตัวอย่างที่จัดเข้ากลุ่มทดลองและเตือนให้ปฏิบัติตาม คำแนะนำที่ผู้วิจัยได้สอนแล้ว และอวยพรให้กลุ่มตัวอย่างประสบโชคดี บุตรที่จะทำผ่าตัดได้รับความปลอดภัยจากการทำผ่าตัด พร้อมกันนี้ผู้วิจัยได้กล่าวย้ำให้กลุ่มตัวอย่างรายงานผลแบบสอบถามทั้ง 2 ชุด ซ้ำอีกครั้งในตอนเช้าของวันที่แพทย์นัดมาตรวจหลังผ่าตัดก่อนแยกจากกับผู้วิจัยได้ เสนอตัวเป็นที่ปรึกษาแก่ตัวอย่างประชากร โดยบอกสถานที่และเบอร์โทรศัพท์ที่สามารถจะติดต่อผู้วิจัยได้ หากมี ข้อข้องใจหรือต้องการความช่วยเหลือ ผู้วิจัยได้ปฏิบัติต่อกลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในกลุ่มทดลองเช่นนี้ทุก ๆ วัน บางวันผู้วิจัยต้องทำการสอนถึง 2 ครั้งต่อวัน จนได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มทดลองครบ 15 ราย

เมื่อเสร็จสิ้นการทดลองในแต่ละวัน ผู้วิจัยจะเป็นผู้รวบรวมแบบสอบถามทั้งหมดที่เก็บได้จากผู้ช่วยวิจัยคนทั้งสองคน และนำมาตรวจความเรียบร้อยของแบบสอบถามทั้ง 2 ชุด โดยใส่รหัส ที่ผู้วิจัยกำหนดไว้โดยแบ่งเป็น กลุ่มควบคุม ก่อนการทดลอง และหลังการทดลอง กลุ่มทดลอง ก่อน การทดลอง และหลังการทดลอง และใส่วันที่ที่ผู้ช่วยวิจัยทั้งสองคนนำมาเพื่อทำแบบสอบถามหลังการ ทดลอง ทั้งนี้เพื่อความเป็นระเบียบและความสะดวกในการดำเนินการวิจัย และการนำข้อมูลกลับมา วิเคราะห์

7. หลังการทดลอง (Post-Test)

กลุ่มควบคุม เมื่อบุตรทำผ่าตัดได้ครบ 7 วัน กลุ่มตัวอย่างที่ถูกจัดให้อยู่ในกลุ่มควบคุม รายแรกได้พาบุตรมาตรวจหลังผ่าตัดตามที่แพทย์นัดเพื่อติดตาม และประเมินผลของการรักษาหลัง จากบุตรได้พาบุตรไปพบแพทย์และตรวจเรียบร้อยแล้ว กลุ่มตัวอย่างและบุตรได้มาพบผู้วิจัยและผู้ช่วย วิจัยคนที่ 1 ที่บริเวณด้านหน้าของห้องผ่าตัดผู้ป่วยนอก ผู้วิจัยได้กล่าวทักทาย และถามถึงอาการของ บุตรและการดูแลบุตรหลังผ่าตัดว่ามีปัญหาอะไรบ้าง ขณะที่ผู้ช่วยวิจัยเตรียมแบบสอบถามหลังการ

ทดลอง ซึ่งถือว่าการวัดความวิตกกังวลและความสามารถในการดูแลบุตรหลังการทดลอง เพื่อให้กลุ่มตัวอย่างทำซ้ำอีกครั้งหนึ่ง โดยผู้ช่วยวิจัยเป็นผู้อ่านแบบสอบถามทั้งสองชุดให้ฟังและกลุ่มตัวอย่างได้ตอบปัญหาเป็นข้อ ๆ จนครบ การทำแบบสอบถามทั้ง 2 ชุด ใช้เวลาประมาณ 30 นาที เมื่อกลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามเรียบร้อยแล้ว ผู้ช่วยวิจัยคนที่ 1 ตรวจสอบความเรียบร้อยของแบบสอบถามทั้ง 2 ชุด อีกครั้ง และจัดเก็บแบบสอบถามลงในแฟ้มเอกสารที่ผู้วิจัยได้จัดเตรียมไว้ให้ ก่อนจากกันผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัยคนที่ 1 กล่าวขอบคุณกลุ่มตัวอย่างและบุตรที่ได้กรุณาให้ความร่วมมือในการวิจัยครั้งนี้จนครบทุกขั้นตอน

ผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัยคนที่ 1 จะทำกิจกรรมต่าง ๆ เหล่านี้กับกลุ่มตัวอย่างที่จัดให้อยู่ในกลุ่มควบคุมอันดับที่ 2 และอันดับต่อ ๆ ไป จนได้กลุ่มตัวอย่างของกลุ่มควบคุมครบทั้ง 15 ราย

กลุ่มทดลอง เมื่อบุตรทำผ่าตัดได้ครบ 7 วัน กลุ่มตัวอย่างที่ผู้วิจัยจัดให้อยู่ในกลุ่มควบคุมรายแรก ได้พาบุตรมาตรวจหลังผ่าตัดตามที่แพทย์นัด เพื่อติดตามและประเมินผลของการรักษา หลังจากได้พาบุตรไปพบแพทย์และตรวจเรียบร้อยแล้ว กลุ่มตัวอย่างและบุตรได้มาพบผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัยคนที่ 2 ที่บริเวณด้านหน้าของห้องผ่าตัดผู้ป่วยนอก ผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัยคนที่ 2 ได้กล่าวทักทาย และถามถึงอาการของบุตรและการดูแลบุตรหลังผ่าตัดว่ามีปัญหาอะไรบ้าง เพื่อให้กลุ่มตัวอย่างได้เล่าถึงการดูแลบุตรและจะได้ทราบว่ากลุ่มตัวอย่างมีปัญหาคืออะไรที่ควรได้รับการช่วยเหลือแนะนำอะไรบ้าง ขณะที่ผู้ช่วยวิจัยคนที่ 2 เตรียมแบบสอบถามเพื่อวัดความวิตกกังวลและความสามารถในการดูแลให้กลุ่มตัวอย่างทำซ้ำอีกครั้งหนึ่งซึ่งถือว่าการวัดความวิตกกังวล และความสามารถในการดูแลของบิดามารดาหลังการทดลอง ผู้ช่วยวิจัยคนที่ 2 ได้อ่านแบบสอบถามทั้ง 2 ชุด ให้กลุ่มตัวอย่างฟังโดยกลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ให้คำตอบเป็นรายข้อจนครบทุกข้อ การทำแบบสอบถามทั้ง 2 ชุด ใช้เวลาประมาณ 30 นาที เมื่อกลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามเรียบร้อยแล้ว ผู้ช่วยวิจัยคนที่ 2 จัดเก็บแบบสอบถามลงในแฟ้มเอกสารที่ผู้วิจัยได้จัดเตรียมไว้ให้ ก่อนจากกันผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัยคนที่ 2 กล่าวขอบคุณกลุ่มตัวอย่างและบุตรที่ได้กรุณาสละเวลา และให้ความร่วมมือในการวิจัยครั้งนี้จนครบทุกขั้นตอน

ผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัยคนที่ 2 จะทำกิจกรรมต่าง ๆ เหล่านี้กับกลุ่มตัวอย่างที่จัดให้อยู่ในกลุ่มทดลองอันดับที่ 2 และอันดับต่อ ๆ ไปจนครบทั้ง 15 ราย

8. นำคะแนนความวิตกกังวลและความสามารถของบิดามารดาที่วัดได้ทั้งหมดจากกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม ไปวิเคราะห์ข้อมูลตามวิธีการทางสถิติต่อไป

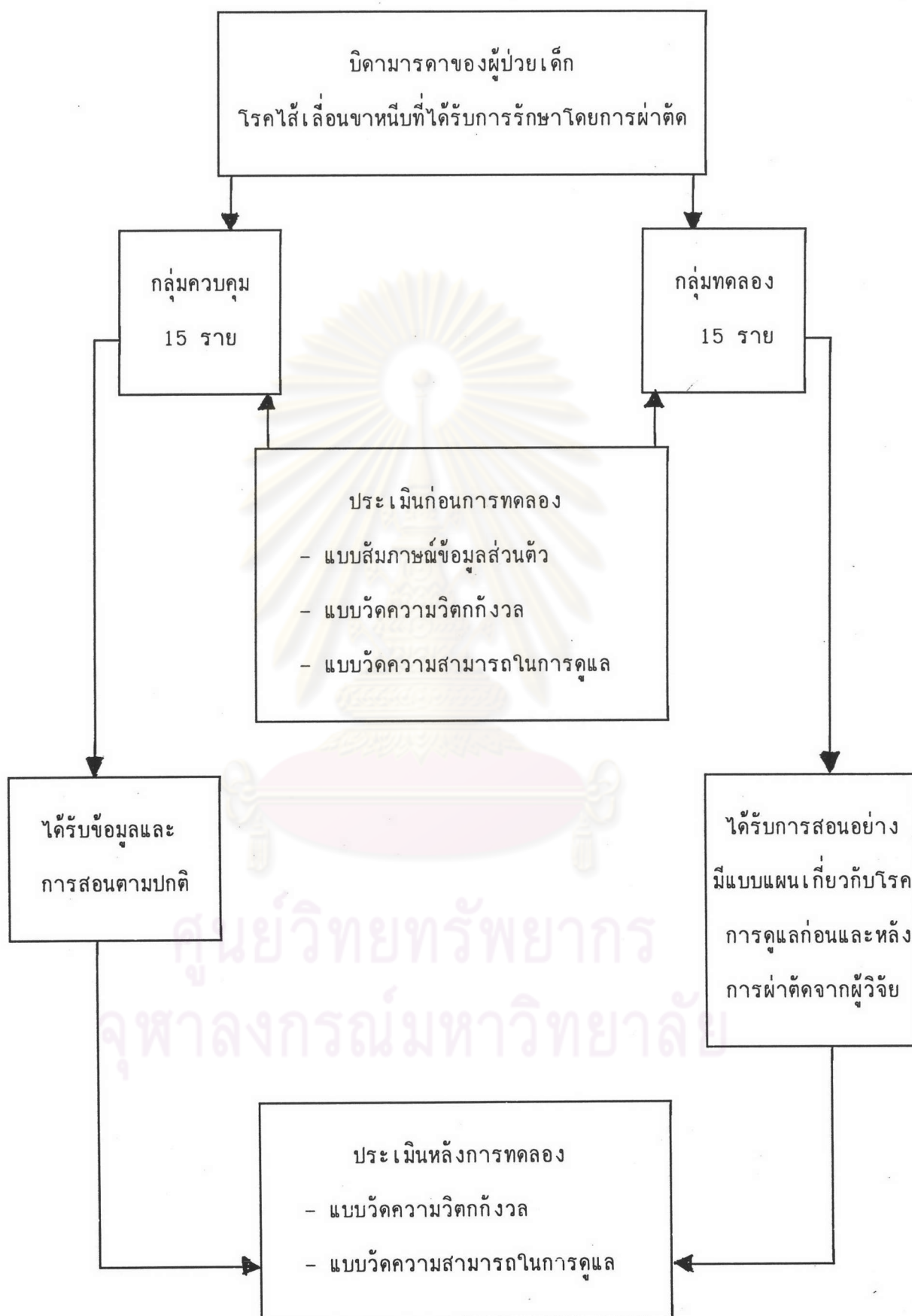
การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้ไปทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยวิธีการทางสถิติ ดังต่อไปนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามความสัมพันธ์กับผู้ป่วยเด็ก อายุ ระดับการศึกษา โดยแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ
2. หาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความวิตกกังวลของกลุ่มตัวอย่าง ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง
3. หาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความสามารถของบิดามารดาในการดูแลของกลุ่มตัวอย่าง
4. เปรียบเทียบและทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนความวิตกกังวล คะแนนความสามารถในการดูแลก่อนการทดลองของกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มควบคุม และกลุ่มทดลองด้วยค่า t-test (ตารางที่ 2)

ถ้าผลการทดสอบ t-test ไม่พบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ให้ดำเนินการในข้อ 5 แต่ถ้าพบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยให้วิเคราะห์ข้อมูลด้วย Ancova

5. เปรียบเทียบและทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนความวิตกกังวลคะแนนความสามารถในการดูแล หลังการทดลองของกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มควบคุม และกลุ่มทดลองด้วยค่า t-pairs และ ค่า t-test (ตารางที่ 3)

แผนภูมิที่ 1 ขั้นตอนวิธีดำเนินการวิจัย